

کردی امانت تو را زینت کرده در نعمت خواهم کرد و زود
 تخمه‌ها را برداشت و در فکر فرو رفت که چگونه قسمت
 نماید که کسی بر او ایرادی نگیرد و هر چند فکر کرد و معطل
 عقلش بجای نرسید زن قاضی پیش آمد و گفت
 چرا رسد نیکنی در زد گفت من درین قسمت نکردم معطل
 زن قاضی گفت هرگاه خود اقرار کنی و نذر نمایی که آنچه از
 قاضی گرفته و هر چه از خانه تسلیم تو نموده است رو نما
 من این تخمه‌ها را قسمت کنم و زود پیش خود فکر کرد که هرگاه
 من با آنهمه فتم و تدبیر و حیل و تدویر عاجز باشم این ^{ضعیف}
 چگونه تواند رسد نماید و این را ندانست که استاد ^{دور}
 زنان میگوید شیطان نذر عصبان بر کله زده روا ^ن

در مکر و حیل اما شاگرد زمان باشد بهر حدی چون امر بید
 قرار یافت دزد از جای برخاسته و بخانه خود داخل
 شد و آنچه اسباب از قاضی گرفته بود با الایع مصر
 و رختها مع زربانی که از خانه برده بود تمام را برداشت
 و بخانه قاضی آمد و زربار با اموال تمام بدهست ^{نشد}
 سپرد که اگر زن قاضی این هفت تخم را هیچ کس همت
 نماید این زربا و مالها از آن زن باشد و الا مهر
 و هفت یک زن با آن اموال در او رد برداشته
 روانه شود پس حسب المقرر زن قاضی تخمها را برداشت
 از هفت یکی بیضه برورد و نهاد و انکاء یکی زهر قاضی
 نهاد و زنج دورا به آن دو فرزند بداد سه دانه ^{بخت}